Θρᾴκη

Ὀρφεύς. ὀρχηστής αὐτ. σπαραγμός κ.

Λουκιανὸς Περὶ ὀρχήσεως 297. 51

„ Ἔχει δὲ καὶ ἡ Θρᾴκη πολλὰ τῶν ὀρχηστικῶν ἀναγκαῖα, τὸν Ὀρφέα, τὸν ἐκείνου σπαραγμόν καὶ τὴν μάλιστα αὐτοῦ κεφαλὴν τὴν ἐπιπλεύσασαν τῇ λύρᾳ, καὶ τὸν Αἷμον καὶ τὴν Ῥοδόπην καὶ τὴν Λυκούργου κόλασιν.

Περὶ θυσιῶν 535. 11.

„. . . . . ὅπως δ' οὖν οἱ παριόντες τὸν νεὼν οὐ τὸν ἐξ Ἰνδῶν ἐλέφαντα ἔτι οἴονται ὁρᾶν οὐδὲ τὸν ἐκ τῆς Θρᾴκης μεταλλευθέντα χρυσόν, ἀλλ' αὐτὸν τὸν Κρόνου καὶ Ῥέας εἰς γῆν ὑπὸ Φειδίου μετῳκισμένον καὶ τὴν Πισαίων ἐρημίαν ἐπισκοπεῖν κεκελευσμένον. . „

Θρᾷκες.

Ἑταῖραι κατὰ Ἀθηνῶν

Μένιππος. . . . . . . κατακύψας γοῦν ἐς τὴν Λυκιανὸς
γῆν ἑώρων σαφῶς τὰς πόλεις, τοὺς ἀνθρώπους, τὰ Ἰκαρομένιππος.
γιγνόμενα καὶ οὐ τὰ ἐν ὑπαίθρῳ μόνον ἀλλὰ καὶ ὁ- 769-70. 15.
πόσα οἴκοι ἔπραττον οἰόμενοι λανθάνειν. . . .

. . . . ὅμοια δὲ Γέταις ἐν τῇ Λιβύῃ καὶ παρὰ Σκύθαις καὶ Θρᾳξὶ γιγνόμενα ἐν τοῖς βασιλείοις ἑώρων, μοιχευομένας, φονευομένους, ἐπιβουλευομένους, ἁρπαζομένους, ἐπιορκοῦντας, δεδιότας, ὑπὸ τῶν οἰκειοτάτων προδιδομένους. „

Ἀνάχαρσις. καὶ τοὺς αὐτοῖς σκέλη ἐρυθριῶντας αὐ- „ Ἀνάχαρσις.
τῇ (1) τὰ σώματα ὅσοι νῦν φατε, ἀλλὰ ὠχροὶ ἅ- 914. 33-4
παντες αὐτίκα γένοιντ' ἂν ὑπὸ τοῦ δέους καταβαρεῖ-
τες. ὅλως ὑμᾶς ἡ εἰρήνη διατεθρυμμένους τοιούτους,
ὡς μὴ ἂν ῥᾳδίως ἀνασχέσθαι λόφον εἶναι κράνους
πολεμίων ἰδόντας.

34. Σόλων. Οὐ ταῦτα ἔφασαν, ὦ Ἀνάχαρσι, Θρᾷκες καὶ ὅσοι μεθ' Εὐμόλπου ἐφ' ἡμᾶς ἐστράτευσαν καὶ αἱ γυναῖκες ὑμῶν αἱ μετὰ Ἱππολύτης ἐλάσασαι ἐπὶ τὴν πόλιν οὐδὲ ἄλλοι ὅσοι ἡμῶν ἐν ὅπλοις ἐπειράθησαν. . „

(1) ἐννοεῖ τοὺς ἐν τῇ γυμναστικῇ γυμναζομένους Ἀθηναίους.

Θρᾷκες.

ὅτι ὁ Διόνυσος αὐτοὺς ὑπηγάγετο.

Λουκιανὸς Θεῶν Διάλογοι 18 Ἥρας καὶ Διός.

Ἥρα. Ἐγὼ μὲν ᾐσχυνόμην ἄν, ὦ Ζεῦ, εἴ μοι τοιοῦτος υἱὸς ἦν, θῆλυς οὕτω καὶ διεφθαρμένος ὑπὸ τῆς μέθης, μίτρᾳ μὲν ἀναδεδεμένος τὴν κόμην, τὰ πολλὰ δὲ μαινομέναις ταῖς γυναιξὶ συνών, ἁβρότερος αὐτῶν ἐκείνων, ὑπὸ τυμπάνοις καὶ αὐλῷ καὶ κυμβάλοις χορεύων, καὶ ὅλως παντὶ μᾶλλον ἐοικὼς ἢ σοὶ τῷ πατρί.

Ζεύς. Καὶ μὴν οὗτός γε ὁ θηλυμίτρης, ὁ ἁβρότερος τῶν γυναικῶν, οὐ μόνον, ὦ Ἥρα, τὴν Λυδίαν ἐχειρώσατο καὶ τοὺς κατοικοῦντας τὸν Τμῶλον ἔλαβε καὶ τοὺς Θρᾷκας ὑπηγάγετο, ἀλλὰ καὶ ἐπ' Ἰνδοὺς ἐλάσας τῷ γυναικείῳ τούτῳ στρατιωτικῷ τούς τε ἐλέφαντας εἷλε καὶ τῆς χώρας ἐκράτησε . . . . .

Θρᾷκες.

ὅτι Ζαμόλξιδι θύουσι.

Δᾶμις. Εὖγε, ὦ Τιμόκλεις, ὅτι με ὑπέμνησας τῶν κατὰ τὰ ἔθνη νομιζομένων, ἀφ' ὧν μάλιστα συνίδοι τις ἂν ὡς οὐδὲν βέβαιον ὁ περὶ θεῶν λόγος ἔχει· πολλοὶ γὰρ οἱ ταραχοὶ καὶ ἄλλοι ἄλλα νομίζουσι, Σκύθαι μὲν ἀκινάκῃ θύοντες καὶ Θρᾷκες Ζαμόλξιδι δραπέτῃ ἀνθρώπῳ ἐκ Σάμου ὡς αὐτοὺς ἥκοντι . . . — Λουκιανὸς Ζεὺς Τραγῳδὸς 690. 42

οἱ ὑπὸ Ἡρακλέους δαμασθέντες ἵπποι. — αὐτόθι 667.

Μῶμος . . . . . ἢ καὶ ἐνταῦθα, ὦ Ζεῦ. . . . — Λουκιανὸς Ζεὺς Τραγῳδὸς

. . . ἀπόκριναι μετ' ἀληθείας, ἦ ποτέ σοι ἐμέλησεν εἰς τοσοῦτον τῶν ἐν τῷ βίῳ. . . . ἀλλ' οὐκ ἂν εἴποις. . . . ἢ ἔτι καὶ Εὐρυσθεὺς. . . . .

[illegible] τὸν οἰκέτην αὐτοῦ. . . . .

ὁ Ζεὺς οὐ ὀλίγον ἐφρόντιζες ἂν τῆς ὕδρας καὶ τῶν ἐν Στυμφάλῳ ὀρνέων καὶ ἵππων τῶν Θρᾳκίων καὶ τῆς Κενταύρων ὕβρεως καὶ παροινίας. . .

Θρᾷκες. 71

Συγγραφέα κατα Αθηνων

Ἰκαρομένιππος. . . . . . . καθεωρᾶτο γὰρ ἐκ τῆς Λουκιανοῦ

τὴν εἰρήνην σαφῶς τὰς πόλεις, τοὺς ἀνθρώπους, τὰ διαπραττόμενα

γινόμενα γ. δ. τὰ ἐν ὑπαίθρῳ μόνον ἀλλὰ γ. ο. 769-70. 15.

ὅσα οἴκοι ἔπραττον οἰόμενοι λανθάνειν. . . .

. . . . ἤν τι δὲ θέλοις ἐν τῇ Λυδίᾳ [illegible]

ξενῶνας, ἢ Θρᾴκῃ γινόμενα ἐν τοῖς βασιλείοις [illegible]

ὁρᾶν, μοιχευομένας, φονευομένας, ἐπιβουλευομένας, ἁρ-

παζομένας, ἐπιορκοῦντας, δεδιότας, ὑπὸ τῶν οἰκειοτά-

των προδιδομένους. "

Ἀνάχαρσις: ἢ τοῦ αὐτοῖς [illegible] ὑπερπονοῦντας αὐ- " Ἀνάχαρσις.

τοὺς (1) τὰ σώματα [illegible] ἀλλὰ μέχρι ἀ- 914. 33-4

σάντες [illegible] ὑπὸ τῆς [illegible]

[illegible]

ὡς μὴ [illegible] γάρ οὖν εἶναι [illegible]

[illegible] ἰδιώτας.

34. Σόλων. Οὐ ταῦτα ἤκουσας, ὦ Ἀνάχαρσι, φησ.

αὐτὰ τί, ὅσοι μεθ' Εὐμόλπου, ἐφ' ἡμᾶς ἐστράτευσαν ἢ

αἱ γυναῖκες ὑμῶν αἱ μετὰ Ἱππολύτης ἐλάσα-

σαι ἐπὶ τὴν πόλιν, τί ἔπραξαν ὅσοι ἡμῶν ἐν ὅπλοις

ἐγυμνάσθησαν. . .

(1) [illegible]

[illegible].

Θρᾶκες.

Λουκιανὸς Νεκρικοὶ διάλογοι (ἔκδ. Teubner τόμ. α' σ. 163)

75

14

Φίλιππος καὶ Ἀλέξανδρος.

. . . .

2. Φιλ. Τίνων δὲ ἐκράτησας, σύ γε ἀξιομάχων ἀνδρῶν, ὃς δειλοῖς ἀεὶ ξυνηνέχθης τοξάρια καὶ πελτάρια καὶ γέρρα οἰσύϊνα προβεβλημένοις; Ἑλλήνων κρατεῖν ἔργον ἦν, Βοιωτῶν ἢ Φωκέων ἢ Ἀθηναίων, καὶ τὸ Ἀρκάδων ὁπλιτικὸν καὶ τὴν Θετταλὴν ἵππον καὶ τοὺς Ἠλείων ἀκοντιστὰς καὶ τὸ Μαντινέων πελταστικὸν ἢ Θρᾷκας ἢ Ἰλλυριοὺς ἢ καὶ Παίονας χειρώσασθαι, ταῦτα μεγάλα· Μήδων δὲ καὶ Περσῶν καὶ Χαλδαίων, χρυσοφόρων ἀνθρώπων 346 καὶ ἁβρῶν, οὐκ οἶσθα ὡς πρὸ σοῦ μύριοι μετὰ Κλεάρχου ἀναβάντες ἐκράτησαν οὐδ᾽ ἐς χεῖρας ὑπομεινάντων ἐλθεῖν ἐκείνων, ἀλλὰ πρὶν ἢ τὸ τόξευμα ἐξικνεῖσθαι φυγόντων;

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ